

Prima instanță: Jud. Chișinău (sediul Ciocana)
Jud. I.Dutca
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
A.Minciuna, V.Sîrbu, V.Mihăilă

Î N C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Chetrean Ina prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Chetrean Ina împotriva lui Chetrean Nicolae cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Chetrean Ina și s-a modificat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocanu din 30 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 23 ianuarie 2017, Chetrean Ina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Chetrean Nicolae cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 28 octombrie 2008 a înregistrat căsătoria cu Chetrean Nicolae la Primăria com. Boșcana, înscrierea nr. 26.

A explicat că, din căsătoria dată au un copil, fiul Chetrean Eldar, născut la 23 iunie 2014.

A indicat că, inițial relațiile în cuplu erau îngăduitoare, însă mai apoi, relațiile din familie au devenit ostile, ceea ce a dus la separare. La moment nu mai locuiesc împreună, fiecare ducând gospodărie separată.

A relatat că, conviețuirea în calitate de soți și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile, solicită desfacerea căsătoriei fără acordarea termenului de împăcare.

A mai menționat că, deoarece copilul locuiește împreună cu ea și se ocupă de educația acestuia, solicită stabilirea domiciliului copilului cu ea.

Totodată a indicat că, conform informației Biroului Național de Statistică minimul de existență pentru un copil de 1-6 ani constituie 1 580, 9 lei, iar pentru cel de la 7-17 ani - 2 035, 8 lei. Consideră că, aceste sume constituie minimul de existență și nu un maxim.

A statuat că, această sumă este insuficientă pentru întreținere în condițiile în care copilul până acum a trăit în condiții foarte bune și nu minime de existență, iar faptul că părinții s-au separat nu trebuie să-l afecteze nici într-un fel pe copil, cu atât mai mult că pârâtul are suficiente surse materiale, care ar permite întreținerea copilului în condiții decente și nu minime de existență.

A relevat că, Chetrean Nicolae are un venit fluctuabil, nefiind angajat în câmpul muncii, solicită încasarea pensiei de întreținere în mărime de 3000 lei lunar, până la atingerea de către copil a majoratului.

A stipulat că, părinții sunt obligați solidar să întrețină copiii minori, asigurându-i cele necesare traiului, precum și educația, învățătura și pregătirea profesională.

A mai indicat că, la moment ea este angajată în câmpul muncii, are un salariu stabil, iar tot lucrul casnic, precum și grija față de copil și întreținerea materială a lui sunt puse doar pe seama acesteia. Pârâtul nu participă la educația, grija și susținerea financiară a copilului și consideră echitabil stabilirea unui quantum pentru pensia de întreținere a copilului cel puțin identic cu venitul ei lunar. Cheltuielile aferente întreținerii cresc considerabil, având în vedere faptul că Chetrean Nicolae se află la evidența medicului de familie ca un copil frecvent bolnav și necesită tratament ambulator, iar medicamentele sunt costisitoare.

A relatat că, achitarea unei pensii de întreținere în sumă mai mică de 2 500 lei, ar constitui o sumă indecentă pentru întreținerea și existența unui copil.

A solicitat, desfacerea căsătoriei încheiată între ea și Chetrean Nicolae la 28 octombrie 2008, înregistrată la Primăria com. Boșcana, înscrierea nr. 28, stabilirea domiciliului copilului minor cu ea, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în sumă bănească fixă de 3 000 lei lunar, cât și a cheltuielilor suplimentare și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 140 lei ce rezultă din plata taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău din 30 iunie 2017, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Chetrean Ina împotriva lui Chetrean Nicolae cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor.

S-a desfășurat căsătoria încheiată între Chetrean Ina și Chetrean Nicolae, înregistrat la 28 octombrie 2008, la Primăria com. Boșcana, r-l. Criuleni, înscriere nr.26.

S-a determinat domiciliul copilului minor Chetrean Eldar, anul nașterii 23 iunie 2014, cu reclamanta Chetrean Ina.

S-a încasat de la Chetrean Nicolae în beneficiul Inei Chetrean pensia pentru întreținerea fiului Chetrean Eldar, anul nașterii 23 iunie 2014, în mărime de 821,40

de lei, lunar, începând cu data de 23 ianuarie 2017, până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Chetrean Nicolae taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 295,70 de lei.

S-a încasat de la Chetrean Nicolae în beneficiul Inei Chetrean cheltuielile de judecată, ce rezultă din plata taxei de stat în suma de 140 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 800 de lei. În rest cerințele au fost respinse, ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017 s-a admis apelul declarat de Chetrean Ina, s-a modificat hotărârea Chișinău, sediul Ciocana din 30 iunie 2017, în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor, majorând suma dispusă spre încasare de la 821,40 de lei până la 1000 de lei, lunar până la atingerea majoratului copilului Chetrean Eldar, anul nașterii 23 iunie 2014. În rest hotărârea instanței de fond se menține, fără modificări.

La 19 martie 2018 Chetrean Ina prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, casarea parțială a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 30 iunie 2017 și anume în partea respingerii parțiale ca fiind neîntemeiate cerințele cu privire la încasarea pensiei de întreținere și cerința de încasare a cheltuielilor de asistență juridică, cu emiterea unei hotărâri privind încasarea de la Chetrean Nicolae a pensiei de întreținere în sumă bănească fixă, pentru copilul minor Chetrean Eldar, anul nașterii 23 iunie 2014, în mărime de 3000 de lei lunar, până la atingerea majoratului, precum și încasarea cheltuielilor de judecată ce constituie serviciile de asistență juridică în valoare de 5000 de lei.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că aceasta a apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

Totodată, indică că sunt neîntemeiate și eronate constatările instanței de apel privind respingerea cerințelor cu privire la încasarea pensiei de întreținere și cerința de încasare a cheltuielilor de asistență juridică.

La 08 mai 2018 Chetrean Nicolae a depus referință la recursul declarat de Chetrean Ina, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 decembrie 2017, expediată în adresa părților la 18 ianuarie 2018

(f.d 84), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către participanții la proces, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017 a fost depus la 19 martie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Chetrean Ina prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Chetrean Ina prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:

Judecători:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu